

ג' שנים-ש"א: קפא ג' חשוון

עֲוֹבֵדִי עַפּוּס, וְהָם בְּנֵי הַנְּחַשׁ
תַּקְרְדוּמָנוּ שְׂפַתָּה אֶת מִזְרָחּ. וּרְאֵבָרָב וְדָאיָם קַיְוָן זְמַמָּא שָׁהַטִּיל
גַּנְחָשׁ בְּחִיה, וִמְאֹתָה זְהַמָּא יֵצֵא
קְאַנוּ וְהַרְגֵּג אֶת הַכְּלָל רֹועָה צָאן,
שְׁנָאָמֵר בּוֹ בְּשָׁגָם הוּא בָּשָׁר.
בְּשָׁגָם זֶה הַכְּלָל. בְּשָׁגָם וְדָאיָה הוּא
מִשְׁהָה. וְהַרְגֵּג אָתוֹתָו, וְהָוָה קִיה בָּן
בְּכוֹר שֶׁל אָדָם.

יעומם כל זה, משה, כדי לכטוט על
ערות אביו, לך את בת יתרו
שנאמר בה (שופטים) ובגין קני חתן
משה. והרוי פרשוויה, למה נקרא
קינוי? שנפרד מקין, כמו שנאמר
שם וחבר הקני נפרד מקין. אחר
כלכטוט את ערות אביו, שהקדוש
ברוך הוא מציר מתחבה טוביה
למעשה, ואמר לו הקדוש ברוך
הוא: הם מגוזע רע, תשמיר מהם.
אללה הם חטא של אדם שאמר לו
וימען הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנגו. אללה הם חטא של משה
וישראל.

וְבָנֵיכֶם גָּלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגַלְעָן
וְגַרְשֹׁנוּ מֵשָׁם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְגַרְשָׁן
אֲתָה הָאָדָם. וְאָדָם יִשְׂרָאֵל בְּוֹדָאי.
וּמְמֻשָּׁה בְּגַלְלָם גַּרְשָׁ מַמְקוֹמוֹ וְלֹא
זַקְחָה לְהַפְנֵס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
שְׁבָנֵיכֶם עַכְרָבָרְךָ הוּא וְחַטָּא בְּסֶלֶע שְׁהַכָּה בָּו,
וְלֹא אָמַר לוֹ אֶלְאָ רָק (כְּמַרְבָּר כ)
וְיַדְרְבָּתָם אֶל הַסֶּלֶע, וְהָם גְּרָמוֹ.
וְעַם כֵּל זֶה, מְחַשֵּׁבָה טוֹבָה הַקָּדוֹשׁ,
וְבָרָךְ הוּא מְצַרְפָּה לְמַעַשָּׁה, שֶׁהָוָא
קָבֵל אֹתוֹם, וְנִמְנַצֵּחַ אֹתוֹת
בְּבָרִית אֶלְאָ לְכַסּוֹת עֲרוֹת אָבִיו.
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ (שם יד)
זְדֹעַשָּׁה אַתָּה לְגוֹי גָּדוֹל וְעַצְום
מִפְנָנוֹ, וּבְגַלְלָם אָמַר (שְׁמוֹת ל) מֵי
אֲאַשְׁר חָטָא לֵי אָמַחְנוּ מִסְפָּרִי, שְׁהָם
מִמְּדֹעַ עַמְלָק שֶׁנִּאמֵּר בָּו (דְּבָרִים כה)

אמר ביה (דברים כה) **תמחה את**

דָאוּמִין דַעַלְמָא עֹזֶבֶד כּוֹכְבִים וִמְזֻלּוֹת.
וְאַנוֹן בְנֵוי דַנְחַשׁ הַקְדָמָנוֹנִי דַפְתִי לְחֹוה.
וְעַרְבָ רַב וְקָדָאי אַנוֹן הָרוֹזֶה מָא דַאֲטִיל נְחַשׁ
בְחֹוה. וּמְהַהְיָא זֹהֶה מָא נְפָק קִין וְקַטֵל לְהַבֵּל
רוֹעָה צָאן דַאֲתִמָר בֵיה בְשָׂגָם הוּא בָשָׂר
בְשָׂגָם זֶה הַבָּל. בְשָׂגָם וְקָדָאי אַיְהוּ מְשׁׂה
וְקַטֵל לְיהָ וְאַיְהוּ הוּה בָרָא בְוּכְרָא דָאָדָם.
וְעַם כָל דָא מְשָׁה בְגִין לְכָסָה עַל עַרְיוֹתָא
דָאָבוֹהִי נְטַל בַת יִתְרוֹ דַאֲתִמָר בֵיה
(שופטים א) וּבְגִי קִינִי חֹתֶן מְשָׁה, וְהָא אוֹקְמוֹתָה
אַמְמָאי אַתְקָרִי קִינִי שְׁנָפְרָד מַקְיָין. כָמָה דָאָתָ
אָמָר, (שופטים ד) וְחַבָּר הַקִּינִי נְפָרָד מַקְיָין.
וְלֹבֶתְר בַעַא לְאַהֲדָרָא עַרְבָ רַב בְתִיוּבְתָא
לְכָסָה עַרְיוֹתָא דָאָבוֹהִי. דָקְדָשָׁא בָרִיךְ הִיא
מְחַשְׁבָה טוֹבָה מְצִרְפָה לְמַעַשָּׁה, וְאָמָר לְיהָ
קְדָשָׁא בָרִיךְ הוּא מְגַזְעָא בִישָא אַנוֹן,
תְסַפֵּר מְנִיְהוּ. אַלְין אַנוֹן חֹובָה דָאָדָם
דָאָמָר לְיהָ וּמְעַזְן הַדָּעַת טוֹב וּרְעָא לְאַתְכָל
מִמְנוּ. אַלְין אַנוֹן חֹובָה דְמָשָׁה וִישְׁרָאֵל.

וּבְגִינִיָּהוּ גָלוּ יִשְׂרָאֵל בְגִלּוֹתָא וְאַתְּפָרְכוּ
מִתְפָנֵן הָדָא הוּא דְכִתִיב וַיָּגַרְשֶׁ אֶת
הָאָדָם וְאֶתְּמָדָם יִשְׂרָאֵל וְדָאִי. וְמִשָּׁה בְגִינִיָּהוּ
אַתְּפָרֵךְ מִאֲתָרִיה וְלֹא זָכָה לְמַיְעַל בְּאַרְעָא
דַיְשָׂרָאֵל. דְבִגִּינִיָּהוּ עַבְרָמָן אָמַר דְקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְחָבֵב פְּסָלָעַ דְמַחָא בֵיהֶ דָלָא אָמַר
לַיהָ אֶלְאָ (בָמְרוּ כ) וְדָבְרָתָם אֶל הַסָּלָעַ וְאָנוּ
גְּרָמוֹ. וְעַם כָל דָא מְחַשֵּׁבָה טֹבָה הַקְדוֹשָׁ
בָרוּךְ הוּא מְצֻרָּפָה לְמַעַשָּׂה דָאִיהוּ לֹא קְבִיל
לֹזֶן וַיְהִיב בְּהַזּוֹן אֹתָהּ בְּרִית אֶלְאָ לְכַסְפָּאָה
עֲרִיִּיתָא דָאָבוֹהָ. וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לַיהָ
(בָמְרוּ י) וְאָעַשָּׂה אָוֹתָךְ לְגֹויִים גָדוֹל וְעִצּוּם
מִמְּנָנוּ. וּבְגִינִיָּהוּ אָמַר (שָׁמוֹת לב) מַיִ אָשֶׁר חַטָּא
לִי אָמַחָנוּ מִסְפֵּרִי, דָאָנוּ מְזֻרְעָא דְעַמְלָק דָא